

[Søgaard.]

ting. Men det, jeg gerne vil pege på, er, at klimaudvalget har fremført en række betragtninger på denne baggrund, og at vi jo ofte her i salen skal prøve at tilrettelægge og planlægge en udvikling, hvor man, så langt det er muligt, ved noget om tingene. Derfor er jeg naturligvis først og fremmest tilfreds med, at vi nu kender i hvert fald en del af området.

I den forbindelse vil jeg gerne sige, at jeg da heller ikke vil lægge mig fast på den linje, som man fra klimaudvalgets side har ført ind i debatten, men at jeg blot har villet rejse disse spørgsmål på baggrund af klimaudvalgets oplæg. Vi må nok have lov at sige, at det netop på grund af det, ministeren selv var inde på, hensynet til planlægningen, ikke er helt heldigt, at vi efterhånden får dette stykvis eller drypvis ind i finansudvalget og andre steder her i folketinget. Det var bedre, om vi fik en slags rammeplaner, så vi fik lidt mere kendskab til og viden om, hvad dette vil koste, og hvad det vil betyde, og således at også de berørte områders personel, kommuner, statsinstitutioner osv. fik lejlighed til at tage stilling til planerne.

Det, jeg gerne har ville anmode ministeren om, er altså, at man, jeg havde nær sagt nu sætter lidt skub i arbejdet og giver os nogle mere langsigtede betragtninger over, hvad hele denne udflytningsprocedure vil betyde på længere sigt. Det er rigtigt, som ministeren siger, at af hensyn til personellet er det bedst, at planerne er i orden, inden de bliver forelagt til drøftelse. Jeg skal ikke her komme ind på Hjørringsagen, hvor der jo opstod en lille divergens, idet personellet ikke fik denne mulighed for at vide, hvad det drejede sig om.

Vi vil gerne have det sådan, at vi får mulighed for at tage stilling til lidt mere langsigtede planer i stedet for denne drypvis indførelse i enkeltplaner. Kan vi opnå det tilsagn af ministeren, at vi — naturligvis først og fremmest i forsvarsudvalget under dets arbejdsperiode, som jeg må formode ikke bliver så voldsom langstrakt, men også i investeringsudvalget og i særdeleshed i finansudvalget — får lejlighed til at drøfte det mere langsigtede i denne procedure, så kan vi være tilfreds med den debat, vi har haft her i dag.

Stetter: En redegørelse fra ministeren om et offentligt anliggende og en efterfølgende debat må efter min mening resultere i nye synspunkter, hvis der skal være nogen mening i det. Men det er jo ikke tilfældet i dag. De synspunkter, der er kommet frem, er de kendte: socialdemokratiet og de tre regeringspartier tilslutter sig principperne med hensyn til udflytning af de militære anlæg fra København.

Hr. Søgaard har stillet en lang række spørgsmål, har fået svar på nogle enkelte, og resten må hr. Søgaard så stille i et af de folketingsudvalg, der behandler disse ting. Hr. Søgaard kan ikke mene, at vi skal arbejde så tilfældigt, at vi her i løbet af et kvarters taletid skal tage stilling til alle de detaljer, som er indeholdt i de enkelte projekter. Jeg gør opmærksom på, at vi her i tinget i november 1968 havde en forsvarsdebat i anledning af regeringens lovforslag om forswarets organisation. I denne debat ironiserede hr. Morten Lange over, at vi havde brugt det meste af tiden til at diskutere udflytning. Vi har altså diskuteret dette spørgsmål.

I finansudvalget har vi fået en skriftlig redegørelse fra forsvarsministeren vedrørende udflytning, og vi har på dette grundlag haft et samråd med ministeren. I investeringsudvalget har vi fået en tilsvarende skriftlig redegørelse, og vi har også her haft et samråd med ministeren. Det fremgår af ministerens redegørelse, at der er sendt en skriftlig redegørelse til det udvalg, der behandler lovforslaget om forswarets organisation, også vedrørende udflytningen, og vi må forudse, at der kommer et samråd og en diskussion på grundlag af denne redegørelse. Det forekommer mig stadig, at ønsket om en ny redegørelse og en ny efterfølgende debat var kunstigt.

Forsvarsministeren (Ninn-Hansen): Jeg skal ikke blande mig i diskussionen om, hvorvidt vi skulle have haft debatten eller ej, for da den vel snart er forbi, er det jo under alle omstændigheder for sent at fastslå, at vi ikke skulle have haft den. Men jeg vil meget gerne svare bekræftende på det, hr. Søgaard anmodede mig om, nemlig om at give redegørelser, efterhånden som vi havde en planlægning klar, i videst muligt